

**BAJA
O KOTKU**

Kotek był nieszczęśliwy. Cały czas czuł, że coś go przygniata. Mimo wsparcia kochających rodziców i znajomych, nie wiedział dlaczego tak dziwnie się czuje.

Był gotów, aby zrobić
wszystko, by zmienić swoje
życie. Próbował skakać jak
małpka.. ale nie potrafił
wskoczyć nawet na pierwszą
gałąź drzewa.

Spytał się rybki, czy może
popływać z nią w jeziorze.
Jednak po krótkiej chwili
zabrakło mu tlenu i prawie
się utopił!

Chciał nauczyć się od pantery
biegać, ale już po chwili został
w tyle, bo jego krótkie nóżki
nie nadążały.

Wędrując dżunglą, spotkał
bardzo starego (a przynajmniej
tak mu się wydawało) liska
z postrzępioną sierścią i bardzo
brzydkim oddechem.

Zaniedbany lisek powiedział mu, że na co dzień czuje się podobnie bezwartościowo, ale po wypiciu nektaru z owocu alkulego od razu robi mu się lepiej.

Może nektar jest również
dobrym rozwiązaniem na
bólaczki Kotka? Napił się z
owocku i już po chwili poczuł
się odmieniony. Żadne
zmartwienia już się nie liczyły.
Obraz stał się rozmazany,
dziwnie chciało mu się śmiać.

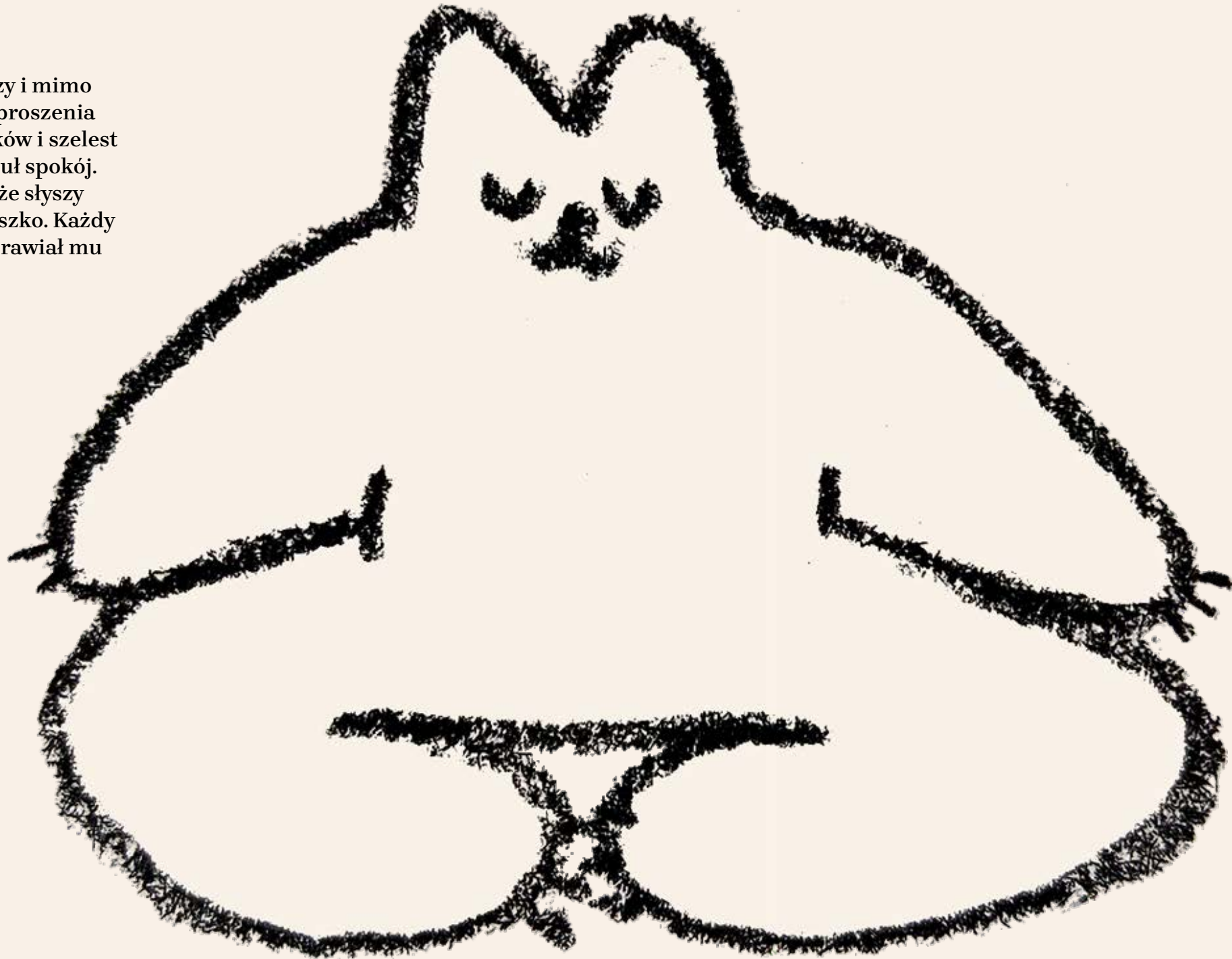

Nagle pyk! Kotek budzi się.
Nic nie pamięta. Boli go główka
i brzusek. I tak naprawdę czuje
się tylko gorzej...

Kontynuował wędrówkę...
Już po chwili natknął się
na leniwca i pandę. Ich oczy
były na wpół zamknięte, byli
bardzo spokojni i wyglądali
na szczęśliwych!! Oni na pewno
znają odpowiedź na udręki
kotka. Nowi znajomi uznali,
że nauczą go medytacji.

Kotek zamknął oczy i mimo początkowego rozproszenia przez dźwięki ptaków i szelest liści, w końcu poczuł spokój. Wydawało mu się, że słyszy swoje bijące serduszko. Każdy wdech i wydech sprawiał mu przyjemność.

Kiedy otworzył oczy, wszystko wokół nabrało pięknych kolorów. Panda powiedziała, że powinien codziennie praktykować medytację aby się uleczyć. Kotek ucieszony znalezionym lekarstwem na jego złe samopoczucie, obrął azymut w stronę domu.

Po chwili złe myśli wróciły,
a było ich bardzo dużo. Kotek
spróbował medytacji, ale
nie potrafił znaleźć w sobie
spokoju. Miał dość, nie mógł
już wytrzymać klębiących się
czarnych myśli. Porwał się do
ucieczki przez gęstwiny dżungli,
nie zwracając na nic uwagi.

Nagle wpadł na sowę o imieniu Błatek. Kotek przeprosił za wypadek i usprawiedliwił się złym samopoczuciem. Błatek był chętny, aby wysłuchać jego problemów. Siedzieli razem bardzo długo. Błatek dużo słuchał, ale również zadawał pytania, nad którymi Kotek nigdy się nie zastanawiał...

Kotek miał bardzo dużo prze-
myśleń po rozmowie z Panem
Błakiem. Postanowił odpocząć
nad rzeką. Leżał nad brzegiem
i bez namysłu podrzucał kamy-
czki, które leżały wokół niego.
Obracał w łapce, w skupieniu
patrzył na ich kolory. Niektóre
były śliskie, a niektóre miały
chropowatą powierzchnię.
Bardzo mu się podobały!

Zaczął układać z kamieni małe wieżyczki, potem okręgi — jakie to było ciekawe! W końcu ułożył z nich coś na kształt swojej podobizny... Jeden kamyczek obsunął się z budowli i wpadł do rzeczki. Kotek podszedł bliżej wody i zobaczył w niej swoje odbicie.. wcale nie było takie straszne! Nawet się uśmiechnął do siebie samego. Chyba zrozumiał.

Kotek wrócił do domku.
Od tamtego popołudnia nad
rzeką, zaczął zwracać uwagę
na rzeczy, których wcześniej
nie zauważał. Przed zjedzeni-
em pomarańczki cieszył się jej
śmieszną i chropowatą skórką.
Gdy przytulał się do przyjaciela,
zamykał oczy i czuł dokładnie
jego zapach.

Codziennie układał inne figurki z kamyczków, z patyczków lub z liści bananowca. Wszyscy cieszyli się z jego ozdób. Kotek zrozumiał, że to co robi ma sens i że nie potrzebuje celu, aby cieszyć się codziennością.

